

drivelse, at vi skulde have tænkt paa „særligt“ at ville aabne Adgang for dem, og det viser, at det ærede Medlem egentlig lider af Brist paa Beviser for, at vort Standpunkt er urigtigt. Senere hen siger han, at de Folk, der ikke have saa megen Interesse for Kommunens Anliggender, at de ønske at opholde sig mere end et Aars Tid i Kommunen, ikke skulde udøve nogen „særlig“ Indflydelse paa Kommunens Anliggender. Det er stadig ved disse Overdrivelser, at det ærede Medlem vil modbevise os. Endelig har det ærede Medlem ikke noget godt Øje til Tjenestefolk. Det er, saa vidt jeg kan se, ikke rare Folk, det ærede Medlem har haft i sin Tjeneste; maaske han ingen har haft, i hvert Fald har han om dem, han kender, brugt saadan nogle underlige Udtryk i sin Tale. Han taler om, at Tyendet ikke „gider“ være i en Kommune i 2 Aar. Jeg synes ikke, det er kønt at tale saaledes om Tjenestefolk. Han taler om Tjenestefolk og løse Arbejdere og siger, at det er et tilfældigt tilstedeværende Publikum. Hvis det var Gaardmænd og Husmænd eller højere stillede Personer, vilde han naturligvis kalde dem „Beboere“, men, saa snart det drejer sig om saadanne Folk, der flytte hyppigt, hedder det et „Publikum“. Han talte om, at der var løse Forhold mellem Tjenestefolk. Naar det ærede Medlem kommer ind paa at tale om Tjenestefolk og Tyende, har man en vis Fornemmelse af, at det ærede Medlem faar en underlig bedsk Smag i Munden. Nu skal jeg villig indrømme, at der selvfølgelig ogsaa blandt vort Tyende findes mere eller mindre løse Forhold, men lige saa sikkert som det meget tidt kan være Tjenestefolkenes Skyld, lige saa sikkert er det, at det ogsaa undertiden kan være Husbondens Skyld. Det er en given Ting, at ikke alene Tjenestefolkene, men ogsaa Husbondene ere Skyld i, at Forholdene blive løse. Nu ønsker det ærede Medlem, at Husbondene skulle bevare deres Valgret, medens Tjenestefolkene berøves deres. Det kalder jeg ikke nogen retfærdig Maade at gaa frem paa, naar der er Tale om at indføre lige og almindelig Stemmeret.

Det, der er sket i den Valglov, vi nu regere efter i Kommunerne, er i Virkeligheden, at hvad de Herrer Lovgivere have givet af lige og almindelig Valgret med den ene Haand, have de taget bort igen med den anden. Det er noksom bevisst, baade af den højtærede Indenrigsminister og af det ærede Medlem for Københavns

5te Valgkreds (Borbjerg), saa det skal jeg ikke komme ind paa igen. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har bevisst ved fornuftige Tal, at det i Virkeligheden ikke er nogen lige og almindelig Valgret, der er givet. Det ærede Medlem fra Assens brugte et Sted i sin Tale, jeg tror det var om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, det Udtryk, at han røbede en storstilet Mistillid til den lige og almindelige Valgret — det var i Om-talen af, hvad der kunde ske ved Amtsraadsvalgene. Jeg skal nu ikke sige, at det ærede Medlem har røbet en storstilet Mistillid. Jeg kunde have Lyst til at sige omvendt en „lillestilet“ Mistillid, en Snæverhertethed, en vis Snæversynethed i Spørgsmaalet om, hvad der virkelig er lige og almindelig Valgret.

Saa mente det ærede Medlem fra Assens, at det var helt utroligt at tænke sig, at noget saadant kunde ske, som det, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde tænkt sig i det Eksempel, han anførte, nemlig, at 17 af Kommunevalgmændene kunde gaa over til de højstbeskattede. Det Eksempel er meget rigtigt. Forudsat, at vi tænke os en Amtskommune med 50 Sognekommuner, vilde de højstbeskattede have Flertal, hvis der gik 17 over til de højstbeskattede, og hvorfor skulde det ikke kunne ske? Lad os tænke os et enkelt Eksempel i en almindelig Sognekommune, der skal have valgt 11 Sogneraadsmlemmer. Der er 184 Vælgere. Nu vilde det let kunne tænkes, og der er sikkert mange af vore Sognekommuner, hvor det kunde finde Sted, at af disse 180 Vælgere ere, lad os sige, omtrent de to Trediedele, de 120, demokratiske Vælgere, og omtrent den ene Trediedel, de 64, er konservative Vælgere. Tag nu disse to Tal og tænk Dem, at man gaar til Valg med to Lister, altsaa demokratiske Vælgere 120 og konservative 64. Hvis De ville prøve det, ville De se, at de 120 faa 7 og de 64 4. Sogneraadet sidder altsaa med 7 demokratiske, frisindede Vælgere og 4 konservative Vælgere. Nu har den nuværende Lov den Bestemmelse, at der kun skal vælges 2 Valgmænd til Amtsraadet. Det er en meget uheldig Bestemmelse, havde det været 3, vilde Sagen have set anderledes ud. Det er en given Sag, at efter Forholdstalsvalgmaaden ville de 7 faa 1 og de 4 faa 1. Der vil altsaa komme ind som Valgmænd til Amtsraadet 1 konservativ og 1 frisindet i dette Tilfælde. Det vil ikke ske i alle Tilfælde, det vilde heller ikke